

זבחים דף קטז/א

[שמות יח] וישמע יתרו כהן מדין מה שמועה שמע ובא ונתגייר?
 ר"א אומר קריעת ים סוף שמע ובא, שנא' [יהושע ה] ויהי כשמוע כל מלכי האמורי, ואף רחב הזונה
 אמרה לשלוחי יהושע [יהושע ב'] כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף.

ברכות דף נח/א

במתניתא תנא משמיה דרבי עקיבא לך ה' הגדלה זו קריעת ים סוף

בבא בתרא דף ט/א

א"ר אלעזר גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר [ישעיהו ל"ב] היה מעשה הצדקה שלום

פסחים דף קיח/א

א"רשיבזי משמיה דרבי אלעזר בן עזריה קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, דכתיב [תהלים
 קל] נתן לחם לכל בשר וסמך ליה לגזר ים סוף לגזרים.

סוטה דף ב/א

כי הוה פתח ריש לקיש בסוטה, אמר הכי אין מזווגין לו לאדם אשה אלא
 לפי מעשיו, שנא' [תהלים קכה] כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים. אמר
 רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן וקשין לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר [תהלים
 סח] אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות.

מיכה פרק ו

ח הגיד לך אדם מה טוב ומה ידוד דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד
 והצנע לכת עם אלקיך :

סוכה דף מט/ב

תנא דבי רב ענן מאי דכתיב [שיר השירים ז] חמוקי ירכיך למה נמשלו דברי תורה כירך לומר
 לך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר. והיינו דאמר רבי אלעזר מאי דכתיב
 [מיכה ו] הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד
 והצנע לכת עם אלהיך. עשות משפט זה הדין, ואהבת חסד זו גמילות חסדים,
 והצנע לכת עם אלהיך זו הוצאת המת והכנסת כלה לחופה. והלא דברים קל וחומר
 ומה דברים שדרכן לעשותן בפרהסיא אמרה תורה הצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן
 בצנעא על אחת כמה וכמה.

סוטה דף יב/ב

שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב,
 כיצד לאחר שאכלו ושתו עמדו לברכו, אמר להם וכי משלי אכלתם משל אלהי עולם
 אכלתם, הודו ושבחו וברכו למי שאמר והיה העולם.

בבא מציעא דף פו/ב

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום. מאי כחום היום אמר רבי
 חמא ברבי חנינא אותו היום יום שלישי של מילה של אברהם היה, ובא הקדוש
 ברוך הוא לשאול באברהם. הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתיקה כדי שלא יטריח
 אותו צדיק באורחים. שדריה לאליעזר למיפק לברא, נפק ולא אשכח, אמר לא
 מהימנא לך. היינו דאמרי תמן לית הימנותא בעבדי. נפק איהו, חזייה להקדוש
 ברוך הוא דקאי אבבא, היינו דכתיב [בראשית י"ח] אל נא תעבור מעל עבדך.

ברכות דף ט/א

דבר נא באזני העם וגו' אמרי דבי רבי ינאי אין נא אלא לשון בקשה, אמר
 ליה הקדוש ברוך הוא למשה בבקשה ממך, לך ואמור להם לישראל, בבקשה מכם,
 שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב...

שמות פרק יט

א בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני :
 ג ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר :

ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל :
 ד אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ה ועתה אם שמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ :
 ו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש :
 ז אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל :

רש"י שמות פרק יט פסוק ד

אתם ראיתם, [שבת פו] לא מסורת היא בידכם ולא בדברים אני משגר לכם לא בעדים אני מעיד עליכם אלא אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים לא על כמה עבירות היו חייבין לי קודם שנזדווגו לכם ולא נפרעתי מהם אלא על ידכם: **ואשא אתכם**, [מכילתא] זה יום שבאו ישראל לרעמסס שהיו ישראל מפוזרין בכל ארץ גושן ולשעה קלה כשבאו ליסע ולצאת נקבצו כלם לרעמסס ואונקלוס תרגם ואשא ואטלית יתכון כמו ואסיע אתכם תיקן את הדבור דרך כבוד למעלה: **על כנפי נשרים**, כנשר לב הנושא גוזליו על כנפיו שכל שאר העופות נותנים את בניהם בין רגליהם לפי שמתיראין מעוף אחר שפורח על גביהם אבל הנשר הזה אינו מתירא אלא מן האדם שמא יזרוק בו חץ לפי שאין עוף אחר פורח על גביו לכך נותנו על כנפיו אומר מוטב יכנס החץ בי ולא בבני, אף אני עשיתי כן ויסע מלאך האלהים וגו' ויבא בין מחנה מצרים וגו' והיו מצרים זורקים חצים ואבני בליסטראות והענן מקבלם: **סגלה**, אוצר חביב כמו [קהלת ב] וסגלת מלכים כלי יקר ואבנים טובות שהמלכים גונזים אותם, כך אתם תהיו לי סגולה משאר אומות ולא תאמרו אתם לבדכם שלי ואין לי אחרים עמכם ומה יש לי עוד שתהא **חבתכם נכרת** כי לי כל הארץ והם בעיני ולפני לכלום :

רמב"ן בראשית א ד

וירא אלקים את האור כי טוב. כתב רבינו שלמה, אף בזה אנו צריכין לדברי אגדה, ראה שאינו ראוי להשתמש בו רשעים והבדילו לצדיקים לעתיד לבוא.... ורבי אברהם אמר, וירא, כמו וראיתי אני, והיא במחשבת הלב, וטעם ויבדל, בקריאת השמות. ואין דברי שניהם נכונים, **שאם כן יראה כענין המלכה ועצה חדשה, שיאמר כי אחרי שאמר אלקים יהי אור והיה אור ראה אותו כי טוב הוא, ולכן הבדיל בינו ובין החשך, כענין באדם שלא ידע טיבו של דבר עד היותו.**

רש"י בראשית פרק לח פסוק יד:

ותשב בפתח עינים, בפתחת עינים בפרשת דרכים שעל דרך תמנתה [סוטה י'] ורבותינו דרשו בפתחו של אברהם אבינו לה שכל עינים מצפות לראותו: